

"La vida et posa a lloc." Qui ens ho diu és en Lluís Muñoz Sabaté, un advocat que té gairebé quaranta anys de professió a l'esquena. **"Abans de ser professor de dret processal vaig ser tres o quatre anys professor de filosofia del dret. Des d'aleshores, tinc la convicció que és molt més significativa una matrícula en teoria del dret que en qualsevol assignatura pràctica. Penso que qui té coneixements sòlids de la teoria del que es porta entre mans té més eines per dominar-ho. Això és vàlid fins al punt que per a mi és un criteri en la selecció dels meus col·laboradors. Considero que la teoria és intercanviable i que l'experiència omple aquesta teoria, però serveix, sobretot, l'especialització."**

Per a en Lluís la gent del carrer té una perspectiva equivocada de la seva professió: **"La gent veu els aspectes que tradicionalment han estat atribuïts al dret: la persuasió, el domini de la paraula... aquelles virtuts lligades a estudis pretèrits com la retòrica o la dialèctica. Jo penso que la funció autèntica del dret és la construcció jurídica amb els materials heretats de la tradició del dret a través d'un mètode d'anàlisi i síntesis successives. En definitiva, es tracta d'utilitzar els buits entre les normes en benefici de l'assumpte i del client que tens en aquells moments. Per això m'agrada tant parlar de la construcció que ha de presidir la feina de l'advocat. Un autor alemany que estudiava el dret romà deia que els romans feien geometria amb les idees."**

El nostre convidat ha escrit diversos tractats teòrics i acadèmics sobre el dret: **"Algú va dir que qui vol ser jurista ha de ser més que jurista. No hagués escrit llibres de teoria si no hagués tingut pràctica com a advocat, perquè molts d'ells tracten sobre el tema de la prova pericial i de l'arbitratge."** També reconeix la importància que per fer-ho ha tingut la seva faceta docent. **"Ensenyant s'aprèn cada dia. Sembla una obvietat, i per això m'agradaria matisar-ho: si bé hi ha una part nuclear repetitiva, cada any miro d'adoptar noves perspectives sobre aquest nucli. Variant els punts de vista no deixes mai de descobrir coses noves, que catalogo i faig meves, de vegades a través d'un llibre o d'un treball teòric."** És inevitable demanar a un advocat llicenciat també en psicologia sobre el rerefons filosòfic del dret: **"De fet res està lluny del pensament filosòfic. De vegades passem davant del que hi ha de filosofia darrere de les coses. En el cas del dret, la filosofia està en el seu propi origen. En treballar amb la justícia, el dret treballa amb una de les idees fonamentals que ja Plató va dissenyar. Després, en la pràctica, en passar de la idea al fet, no té més remei que obviar aquests aspectes filosòfics i entrar de ple en el terreny de la pràctica."** Conseqüent amb aquesta idea, en Lluís pensa que **"cal recordar constantment que la justícia és una idea i, per tant, no pot ser altra cosa que una aspiració. Sempre dic que es van equivocar quan van batejar, potser algun arquitecte, la seu dels jutjats amb el nom de Palau de Justícia. S'hauria de dir Palau d'Administració de Conflictes o Palau de Solució de Conflictes. Esperar que la justícia emani d'una obra humana com és el dret és demanar-li massa."**

Aquesta justícia s'administra, moltes vegades, a través de les sentèn-

cies. En Lluís creu que **"en general, i des de la perspectiva de l'advocat, les sentències són justes. Davant d'una sentència adversa sempre he pensat més aviat en els meus errors que en atribuir l'adversitat a la sentència en ella mateixa. Però no es pot demanar al client el mateix esforç de distanciament. Per al qui perd, la sentència és sempre injusta, perquè és una reacció emocional."**

En Lluís ha escrit força sobre el tema de l'arbitratge. Diu: **"L'arbitratge i la conciliació han estat sempre presents en la feina de l'advocat. Avui està de moda parlar-ne, però és degut a la irrupció del concepte americà ADR (Alternative Dispute Resolution). En realitat estem parlant de procediments alternatius d'administrar la justícia de sempre. No són una cosa nova. Curiosament, una de les raons que justifiquen aquesta presència són les possibilitats que ofereixen per resoldre la saturació i els problemes de l'administració convencional de justícia. El propi Consell d'Europa ha recomanat els estats membres que potenciïn aquests mètodes alternatius per contribuir a la descongestió dels òrgans oficials de la justícia."** Els coneixements d'en Lluís Muñoz sobre aquests temes l'han portat a participar en la fundació del Tribunal Arbitral de Barcelona, perquè **"em vaig adonar que el model processal normal estava acabat, sobretot en alguns aspectes de la justícia civil. És impossible dir-li a algú que necessita sis anys perquè se li resolgui un tema."** Les responsabilitats sobre aquesta situació estan repartides: **"La gent, el poble, és en part responsable dels problemes de la justícia, perquè no els ha fet seus. No ha pressionat prou com per fer que la solució dels problemes de la justícia estigui en primer terme."**

En Lluís Muñoz, llicenciat en dret i en psicologia, ha publicat també la seva tesina, que es titula *El derecho como psicoterapia*: **"Haver fet psicologia m'ha ajudat molt en la meua feina. D'una banda en aspectes rabiosament professionals. Per exemple en els judicis i en el contacte amb la gent és evident que la psicologia et dona normes d'interpretació i d'anticipació importants, tant des del punt de vista estratègic com provatori. D'altra banda, i d'una manera subsidiària, els advocats poden arribar a complir una feina terapèutica, a exercir pràcticament de psicòlegs. Són moltes les vegades que els problemes dels clients tenen implicacions que permeten o impliquen aquesta doble funció."**

El Lluís Muñoz coneix el dret des de la pura teoria, des de la docència i des del bufet. **"Amb allò que gaudeixo més és l'estudi i la creació. Treballo al despatx per guanyar-me la vida, i allà m'he especialitzat en allò que m'agrada, el camp processal civil, que implica sovint el plet. No em sento gens empresari, malgrat tenir un bufet de cinc advocats. La pràctica de l'advocacia, que em fa feliç, em permet investigar, que és la meua passió."**

En Lluís comparteix aquesta passió amb la seva dona, l'Eva, i amb els seus fills, en Jordi i la Judith. Té un record molt especial per a un company recentment desaparegut, Josep M. Vilaseca Marçet, que havia estat director de la *Revista Jurídica de Catalunya*, i que va confiar tant en les seves responsabilitats col·legials que va fer-lo responsable de l'*Anuari de Psicologia Jurídica*.

**“L'autèntica funció
del dret és la construcció
jurídica amb els
materials heretats
de la tradició”**

Lluís Muñoz - Barcelona (Barcelonès)